

15. základní škola Plzeň

Terezie Brzkové 33 – 35
318 00 Plzeň

Radovan Kodera

Radovan Kodera se narodil 9. června 1960 v Chebu. Od roku 1974 žije trvale v Plzni, se kterou je jeho osobní i profesní život úzce spojen. Je to významný plzeňský fotograf, kurátor a pedagog, známý svou dlouholetou dokumentární a výtvarnou tvorbou zaměřenou na kulturní paměť, architekturu a společenské proměny.

Vystudoval střední zemědělskou školu v Křimicích, obor mechanizace zemědělské výroby. Po škole pracoval krátce jako opravář v opravně zemědělských strojů v Plzni na Letné. Tam strávil pouhý měsíc, poté nastoupil na povinnou dvouletou vojenskou službu, kde působil jako řidič.

Po vojně pracoval dva roky jako řidič a bagrista u povodí Vltavy. Následně chvíli na vykládce uhlí. V 80. letech působil jako vychovatel na stavebním učilišti. Na tomto učilišti také jezdil jako doprovod s vodáckým kroužkem, zde začal v druhé polovině 80. let amatérsky fotografovat. Vedl fotografický kroužek, filmový klub, a nakonec v roce 1992 nastoupil jako fotograf do Památkového ústavu v Plzni. Fotografii si doplnil studiem na vysoké škole a dnes ji i vyučuje.

Jeho otec byl vojákem z povolání. Vystudoval Vojenskou akademii v Brně a byl součástí Československé lidové armády. Na škole studoval i s otcem současného prezidenta Petra Pavla. S nímž se Radovan Kodera poznal již v dětství, protože se jejich rodiny navštívily v roce 1971. Maminka pana Kodery pracovala na pozici úřednice ve výrobním družstvu STYL.

Jako malý se věnoval scoutingu společně s jeho bratrem. Měl zde přezdívku Matyáš. Chodili na různé výpravy, pomáhali nosit starým lidem nákupy a uhlí. Jako velkou křivdu tehdejšího komunistického režimu vnímá po normalizaci uzavření jejich skautské klubovny v Chebu.

Cestování za totalitního režimu nebylo vůbec jednoduché, podařilo se mu dostat se do tehdejšího východního Německa. V 80. letech se dostal za hranice do Itálie a do Dánska jen díky výměnnému sportovnímu zájezdu, protože běžnou cestou by se do tzv. západního světa nedostal. Díky těmto několikadenním výletům si mnohem více uvědomoval v jak nesvobodné zemi žije. Významnou fotografickou cestou pro něj byla v roce 1989 cesta do Rumunska s vodáckou výpravou, kde nafotil větší fotografickou sérii, kterou později i vystavoval.

Aktivně se účastnil sametové revoluce jako fotograf a zdokumentoval tehdejší dění v Plzni. Protože ale ještě netušil, jak celá situace dopadne, byl připraven všechny fotografie, které zachytil na analogový fotoaparát zničit, kvůli bezpečí všech lidí zachycených na fotografiích.

Během svého života se několikrát setkal s Václavem Havlem. Nejprve v roce 1990 na prvních velkých oslavách osvobození Plzně Americkou armádou, kde ho fotografoval. Následně ho potkal znovu v roce 1994 na setkání sedmi prezidentů v Litomyšli, kterého se Radovan Koderka účastnil jako fotograf.

V roce 2002 se seznámil s Miroslavem Zikmundem, se kterým připravoval pro Velkou synagogu výstavu fotografií z cestovatelských výprav. Tato výstava měla několik repríz například na Pražském hradě nebo ve Slovenském národním muzeu. S Miroslavem Zikmundem byl dlouho v osobním kontaktu.

Za komunismu mu vadila omezená svoboda, cenzura a nemožnost cestovat. Dnes si váží demokracie, i když vidí i její slabiny. Aktivně se zajímá o veřejný prostor a kritizuje například nadměrný provoz v historických centrech měst. Připravuje fotografické výstavy, například v plzeňských synagogách, a dokumentoval i nebezpečné akce, například pochody neonacistů.

Od roku 2012 působí jako pedagog na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni. Pro Velkou synagogu právě teď připravuje výstavu fotografií z uměleckého sympózia, které se konalo v letech 1994–1999 v Plasích, v klášteře. Ve volném čase se věnuje hlavně fotografii, četbě, své rodině – dětem a vnoučatům.

Mladým lidem vzkazuje, aby si vážili možnosti svobodně cestovat, vzdělávat se, tvořit a získávat informace – výdobytků, které v jeho mládí nebyly samozřejmostí.